

LASTEN KILPAILU TOVERITTAREN LEVITÄMISEKSI.

Useimmat kilpailijat kai ovat olleet siinä käsityksessä, että tämä kilpailu olisi loppunut, ja siinä on syy, miksi tilauksia ei ole tullut muilta kuin Aune Jämsältä Astoriasta, joka on tässä lähinnä ja huomannut ilmoituksen, ensimmäiseksi kilpailuajan jatkamisesta.

Nyt kuitenkin kun kilpailijat ovat luullakseni jo kaikki huomanneet että aikaa on jatkettu, ovat kaikki kiireellisessä toudussa tilausten keräämiseksi ja seuraavalla kerralla kun julkaisemme tilauskatsauksen, ovat asiat kerrassaan toisella tolalla kuin ne nyt juuri ovat. Kuitenkin on Aune Jämsä siirtynyt kolmannelle tilalle kilpailussa, ja toivomme että kaikki toiset ottavat tämän huomionsa ja yrittävät parhaansa puolestaan.

Liikkeenhoitaja.

CUMBERLAND, WASH.

Toverittaren pienet lukijat:— Kirjotan nyt jonkun rivin täältäpäin, koskapa muutkin pienet lukijat kirjoittelevat niin paljon. On lupaista lukea teidän kirjoja. Odotan uskosti aina, että Toveritar joutuisi.

Koulu on jo loppunut joku aika sitten. On se niin mieluisaa kun ei tarvitse kouluhuoneesta istua koko päivää. Minulla on se matkakin niin pitkä, kun on toista mailia.

Päisin kymmenenteen luokkaan, joka on sama kuin toinen luokka korkeassa koulussa.

Loma-aika menee hupaisesti minulta, vaikka olenkin melkein aina yksinäni täällä metsässä. Olen ollut marjassa, kalastamassa ja vieraillemassa.

Ilma on ollut niin kuiva ja kuuma, joka on niin harvinaista täällä Washingtonissa, että ei paljon viitsi olla muualla kuin puitten varjossa.

Meillä on täällä kaksi muuta laitumella maksua vastaan. Yksi nimeltään "Pete" on iso, vanha valkoinen muuli, ja toinen nimeltään "Jack", on pieni ruskea muuli. Olen kuullut ihmisten sanovan että muulit ovat niin pahoja ja että ei ne tiedä mitään, mutta minä ainakin eron siinä mielipiteessä, sillä minä luulen, että ne ovat hyviä ystäviä kun vain on hyvä niille. Näinkin muulit kulkevat minun perässäni ja minä saan ne kiinni vaikka missä ja joka ilta ne tulevat minulta syömään leivän kuoria ja perunan kuoria.

Olen nähnyt että lapset ottavat osaa Toverittaren levityskilpailuun, mutta minä en voi ottaa osaa siihen syystä, että täällä ei monta suomalaista olekaan ja nekin ovat niin paljon tietoisia, että kun Toveritarta kauppaan, niin sanovat vain, että "me tilaamme parempia lehtiä kuin Toveritar". Tietääkö kukaan Toverittaren lukijoista parempaa lehtiä kuin Toveritar? En minä ainakaan.

Ei minun tullut vastattua niihin Selma-täiden viimeisiin kysymyksiin, mutta yritän nyt näihin viimeisiin.

1) Mitä on työ?

Työ on kun ihminen tekee, valmistaa, taikka ajattelee jotakin, joka on ihmisille hyödyksi.

2) Mitä on omaisuus?

Omaisuus on kaikki se, jota ih-

minen tarvitsee toimeentullakseen.

3) Mikä on omistus oikeus?

Omistus oikeus on yleinen ymmärrys, että joku esine taikka tavara on jonkun ihmisen yksityisomaisuutta.

4) Mitä on palkka?

Palkka on se, jota saa vastaan siitä työstä, jota jollekin muulle tekee.

Toivotan nyt hauskaa kesää Toverittaren pienille ja isoille lukijoille. Toveriuudella TYÖNE ENQUIST.

TORONTO, ONT., CANADA.

Nyt vasta on minulla täydellinen kesäloma. Vasta ellen sain soittannon opettajaltani kuukauden loman. Me olemme olleet paljon ulkona tänä kesänä ja on ollut paljon hauskaa. Olemme olleet tähtien luona kylillä, ulmassa, kävelyretkillä ja huvimatkoilla.

Minä kirjotin kaksi kuukautta sitten yhden kirjeen, jossa kerroin meidän Vahdin kuotemasta ja joka kirje jäi lähettämättä. Vahti puri yhtä polkkaa ja meidän täytyi antaa se poliisikamariin lopetettavaksi. Saimme sitten lahjaksi suuren (Buldog) Imatsh nimisen koiran, vaan siinä oli niin paljon hoitamista äidillä, että se täytyi antaa pois.

Minä olen muutellut peltoani palkasta toiseen, niin se ei ole kaunis tänä kesänä. Imatskin talon tähden muuttelin kasvia paikasta toiseen. Niin kovin minä pidän koirasta, vaan täytyy olla ilman. Vahti aina veti meitä keikalla ja kärryillä. Meillä s. s. osaston lapsilla oli huvimatka High Parkiin 11 p. elok. Toivon että kaikilla lapsilla on hauska kesä. Minä voitin juoksulla lompakon Crimsby Beachissa.

VILJO PARKKONEN.

TORONTO, ONT., CANADA.

Halo, tytöt ja pojat ja Selma-täti! Meillä oli joku aika sitten pikneki High Parkissa. Oli kilpajuoksuja ja minä voitin piirustuskuuluja ja pallon. Autoin äitiä juhlamerkkin myynnissä. Nyt 11 p. elok. oli agitatorikonitean toimesta huvimatka samaan parkkiin sos. lapsille. Osaa saivat ottaa nekin lapset, joiden vanhempain eivät kuulu vielä sosialistiosastoon. Siellä tarjottiin lapsille virvokkeita ja hedelmiä ja vapaa kyyti katuvaunussa.

Olen ollut kahdella huvimatalla ja on ollut niin kovin hauskaa. Me olemme pieniä kappaleita Crimsby Beachin huvittelupaikoilla. Viime pyhäinä (28 p. heinäk.) tulimme toiselta huvimatalta, vaikka piti tulla edellisenä päivänä jo. Huomenna menemme tuttaviemme luo ulos kaupungista. Viinun soitto on ainut, joka minulle huolta tuottaa nyt kesäaikana.

Tahdon vastata nyt Selma-täiden kysymyksiin: Mitä on äidinkieli? Äidinkieli on sen kansan kieli, josta äiti polveutuu. Mitä on synnyinmaa? Synnyinmaa on se maa, jossa olemme syntyneet. Mikä on kotimaa? Kotimaa, vaikka työläisellä sitä olekaan, kutsutaan kuitenkin siksi sitä maata, jossa kulloinkin asuu. Mikä on isänmaa? Isänmaa ei työläisillä ole. Jos joku omistaa muutaman jalan suuruisen maatilan (vaikkei se olisi maksettukaan vielä) saa siitä maksaa veroa kaupungille niin hirveän paljon. Minunkin isäni maksaa \$60 vuodessa kaupunginveroa, vaikka maata ole kuin sata jalkaa. Sortajaluokka nimittää meille isänmaaksi sen maan, jonka hallituksen alamaiseksi vanhempamme kuuluvat nimeltä. Että sodan sytyttyä voisivat vedota meihin isänmaallisuuden ni-

messä suojelemaan, ei omaa, vaan heidän omaisuuttaan.

Me näemme niin paljon valvaisia ja raajarikkoja sotilaita ja mieleni tulee aina ikäväksi, kun ajattelen että heitä on narrattu ja ettei he huomaa sitä. Minä uskon että meistä lapsista, kun kasvamme isoiksi, on valkea löytää niin tyhmää ihmistä, joka kantaa jäsenensä murhakoneiden eteen, ja mikä jultempaa kun se että mennään tappamaan toisia ihmisiä ja uskotaan, että on tehty oikein. Olen iloinen, että meille vanhempamme opettavat ymmärtämään näitä asioita. Toveriuudella, HAROLD PARKKONEN.

TORONTO, ONT., CANADA.

Rakas Selma-täti!

Minä olen seitsemän vuoden vanha kolmen kuukauden perästä. Olen käynyt koulua yhden talven. Niin kovin tykkään käydä koulussa. Meillä ei ole enää koiraa, vaan Mirri on. Hällä oli pieni Neili, hän hoiti niin kaunisti sitä. Annomme sitten Neljän tähdille ja nyt taas Mirri on aina äidin perässä joka paikassa. Hän aina puhelee kissan kielellä meille ja pitää itsensä niin puhtaana. Hän ei varasta mitään ruokia ulkonäköön. Ennen Mirri teki, joka oli vielä kauniimpi kuin tämä. Mirri kun pyytää kalaa, niin hän hankaa korvaansa kalan päähän ja taas juoksee naukuen äidin luo. Erään kerran kun hän ei saanut koko aamuna maitoa, huusi hän äidille kovasti. Kun äiti tuli kyykköihin, nousi Mirri pöydälle ja pani käpälänsä kerma-astiaan ja sitten nuoli sitä. Nosti selkäänsä koukkuun ja hyrräsi niin kovin, että minä en voinut herjetä nauramasta pitkään aikaan. Minä tahtoisin että meillä olisi kuusi kissaa, mutta äiti ei lupaa. KAARIN PARKKONEN.

Ei ole terveellistä pitää monta kissaa, sillä ne juoksevat ulkona joka ilkaloukossa ja sitten tuovat taudin siemeniä kotiin. — Selma-täti.

TORONTO, ONT., CAN.

Hyvä Selma-täti ja tytöt sekä pojat! Jos te näkisitte kuinka mustia me olemme. Ja Haarald poltti aurin gossa niin pahoin itsensä, että oli sairas aivan. Nyt nahka lähtee niin suurissa paloissa, että olkapäästä kynnärpään. Olemme olleet aina vaan yhden vaateverhon peittämät. Täällä on ollut niin hirveän kuuma jonkun ajan.

Kun olimme huvimatalla Crimsby Beach'issa niin näimme käärmeen aivan sellaisessa paikassa, jossa aina kulki ihmisiä. Se oli hyvin hieno, ja valkoinen vatsan puoli. Näytti madolta, mutta se oli noin puoli jaardia pitkä. Eräs poika hypäsi sen päälle ja se kuoli. Mikä sellaisen käärmeen nimi on? Onko se yhtä vaarallinen kuin suuret käärmeet? Jos Selma-täti olisi hyvä ja vastaisi,*) äiti kun ei tiedä. Aikaisemmin metsässä kun kävelimme täällä Torontossa niin isompi ja paksumpi käärme säikähdytti meidät. Se meinas nosta Haaraldin jalalle vaan hän juoksi pois. Sillä oli tummat viirut selässä. Me autamme äitiä silloin kun äidin täytyy paljon kirjoitella. Erään aamuna nousimme keittämään aamiaista salaa äidiltä kun tiesimme että äiti kirjoittaa aamupuoleen yötä Meillä oli jo ruuat kiehumassa ja

*) En todellakaan tiedä kaikkien käärmeiden nimiä ja niiden ominaisuuksia. Ehkäpä löydät vastauksen kysymykseesi jostain eläinkirjasta ja sitten sanot sen minullekin. — Selma-täti.

olimme hyvin hiljaa veljeni Viljon kanssa kättäneet pöydän. Ja äiti tullin alakertaa aivan kalpeana peljästyksestä. Sammutti kaikki tulet ja käski mennä nukkumaan jälleen. Kello oli vasta 3 ja 2:n aikana äiti oli mennyt nukkumaan vasta. Me emme tietenkään mitään kellosta, se oli silloin kun päivä valkeni hyvin myöhään. Niin nauratti ettemme voineet nukkua pitkään aikaan.

Minä voitin juoksulla pallokepin huvimatalla. Tervehdyskeni. EDMOND PARKKONEN.

NORWOOD, MASS.

Halo, Selma-täti! Siitä on kulu- nut jo kokonainen kuukausi kun kirjotin.

Ensiksi meillä oli kenttäjuhla 15 p. heinäkuuta. Me lapset esitimme muutamia ohjelma numeroita. Ilma oli vähän sateista aamulla, joten siellä ei ollut paljon yleisöä.

19 p. heinäkuuta meillä oli vuosineljännes kokous, jossa valittiin uudet virkailijat Ihanneliitolle. Jäsen kirjuri on entinen. Rahastonkirjuri tuli Tyyne Mäki. Puheenjohtajaksi Helmi Karjalainen; pöytäkirjuriksi Eelvi Lehtonen; Toverittaren kirjeenvaihtajaksi tuli edelleen allekirjottanut.

Siinä samassa kokouksessa päätimme myöskin että pidämme suuren litaman monipuolisella ohjelmalla 25 p. tätä kuuta.

Tulee ennen kuulumattomia ohjelma numeroita, että varmaankin kaikki Norwoodin suomalaiset tulevat haalille, jotka pois jäävät niin katuvat. Täällä on ollut hirveän kuumat päivät, että monta ihmistä on pyörtynyt ja kuollut kuumuuteen.

N. ALTONEN.

BOVIE, B. C., CAN.

Halo, Selma-täti! Tämä on ensi kerta, kun kirjotan Toverittareen. Minulla on kolme siskoa ja yksi veli. Meillä oli hyvä opettaja. Hänen nimensä on Miss Gwen Stubbs. Täällä on oikein kaunis kesä. Veljeni on täyttänyt 10 vuotta viime heinäkuussa ja minä olen täyttänyt 13 vuotta kesäkuussa. Minä olen käynyt joka päivä koulussa ja minun veljeni on myös käynyt koulussa. Minä osaan lukea englanninkielä. Meille taitaa tulla uusi opettaja syksyllä. Nyt lopetan ja kirjotan toisen kerran. KATRI JOHNSON.

STOCKETT, MONT.

Tervehdän Selma-tätiä ja kaikkia Toverittaren lukijoita. Koulu alkaa jonkun viikon päästä, joten meille koululaisille alkaa pitkä talvi istua koulun penkillä. Stocketissa ovat kaikki yhteispyrinnöt nukukissa, lukuunottamatta joitakin salakapakoita, joita ovat runanneet joutut miisket. Eikö jaloa pyrintöä, vai kuinka Selma-täti??) S. M. A.

*) Tyhmyys ja kurjuuteen tottumus sellaista ihmisillä teettää. — Selma-täti.

LAPSUUS AJAN MUISTOJA.

Kirj. Saima.

Olen syntynyt Suomessa Paa-volan kylässä, Oulun läänissä ja sieltä siirtynyt pois vanhempani kanssa kuudennella ikävuodel-la, joten muistoni sieltä eivät ole suuret, mutta kerron sen kuin muistan.

Vanhempani olivat kovasti toi-

(Jatkoa kolmannelle sivulle)